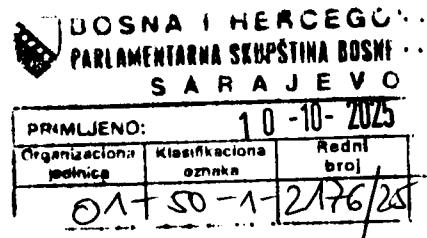


Saša Magazinović

Sarajevo, 10.10.2025

**PARLAMENTARNA SKUPŠTINA  
BOSNE I HERCEGOVINE  
PREDSTAVNIČKI DOM  
n/r predsjedavajućeg**



**PREDMET:** Poslanička pitanja

U skladu s čl. 166. i 170. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20, 53/22, 59/23, 87/23, 50/24, 73/24 i 56/25), postavljam sljedeća poslanička pitanja:

1. *Da li raspolažete sa informacijom koliko slučajeva nezakonitosti vezanih za sportsku djelatnost je procesuirano u poslednjih 5 godina, u kojim slučajevima i koji je ishod?*
2. *Da li je Ministarstvo u okviru svojih ovlasti provodilo aktivnosti koje se tiču neregularnosti sportskih takmičenja i eventualnog počinjenja krivičnih djela u obavljanju sportskih djelatnosti?*
3. *Da li je Ministarstvo po pitanju neregularnosti sportskih takmičenja do sada tražilo izjašnjenja Olimpijskog komiteta, fudbalskog i drugih sportskih saveza?*

**Obrazloženje:**

Zakonom je definisano da je sport u Bosni i Hercegovini djelatnost od javnog interesa. Ova djelatnost od javnog interesa se velikim dijelom finansira novcem iz budžeta sa različitih nivoa, kao i iz sredstava javnih preduzeća i javnih institucija. Iz svega toga proizilazi dodatna zakonska i svaka druga odgovornost da institucije zaštite sport kao javni interes i spriječe eventualne nezakonitosti.

Krivični zakon sadrži kvalitetnu podlogu za procesuiranje krivičnih djela počinjenih bavljenjem sportskom djelatnošću. Pogodovanje tokom sportske manifestacije, manipulisanje, primanje i davanje mita, trgovina uticajem, ostvarivanje materijalne i nematerijalne koristi od strane službenih lica, kao i trećih lica, koja nastaje neprincipijelnim udruživanjem i dogovaranjem s ciljem oštećenja jedne od strana tokom sportskog događaja je nešto o čemu mediji konstantno izvještavaju, a javnost komentariše.

Ukoliko neko nezasluženo na sportskom terenu nečijim pogodovanjem ili drugim nezakonitim djelovanjem ostvari uspjeh i time posredno ostvari finansijsku korist (igranje u međunarodnim

1970-1971

1970-1971

takmičenjima, finansijske nagrade za uspjeh, povećana atraktivnost za sponzore i sl.) institucije moraju reagovati.

Jednako tako, ako neko tuđim djelovanjem koje nema veze sa poštenim sportskim nadmetanjem bude spriječen da ostvari sportski rezultat i time posredno izgubi novac (ako klub ne igra evropska takmičenja, izgubi sponzore, ne povrati uloženi novac te sezone i sl.) institucije također trebaju reagovati.

Svjedočimo kontinuiranim aferama, najčešće vezanim za fudbal kao najpopularniji i najgledaniji sport, mada nije ništa drugačije i u drugim sportovima koji nisu toliko u fokusu. Iz vikenda u vikend imamo medijske informacije o situacijama koje nemaju veze sa sportom, a utiču na sportski rezultat: sudijske (ne)namjerne greške, uticaj sportskih funkcionera i drugih lica, namještanje rezultata, „kupovina utakmica“, zastrašivanje, govor mržnje i sl. To preuzima primat od samog sporta. Primjeri manipulacija u sportu se zahvaljujući medijima brzo prenose, te komentarišu od strane stručnih lica.

Institucije imaju odgovornost i zakonsku obavezu da zaštite javni interes i moraju reagovati na način da je epilog toga ili da se kaže da nepravilnosti ne postoje, da je sve to izmišljeno i da se kazne oni koji stvaraju lažnu sliku o nepravilnostima čime narušavaju ugled takmičenja i nanose višemilionsku štetu klubovima ili da se kaže da je sumnja opravdana, da su krivci pronađeni i procesuirani.

Tenzije koje proizvode neregularnosti i eventualna krivična djela vezana za sport generiraju i narušavanje opšte sigurnosti učesnika u sportskim takmičenjima, uključujući i gledaoce, ali i ukupnu sigurnosnu situaciju. Ovim sigurnosnim izazovima također svjedočimo i niko nema pravo zatvarati oči pred tim.

Trenutno stanje u sportu, dominantno u fudbalu, u nizu loših posljedica ima i obeshrabrvanje sponzora i ulagača budući da vjeruju da njihov uloženi novac zavisi od mnogo faktora koji nemaju dodira sa samim sportom i značajno urušavaju integritet samog sporta, te klubovima nanose veliku materijalnu štetu. Zbog toga ne treba da čudi nepovjerenje i izostanak odluke kod mnogih da svoj novac ulože u sport.

Zakon obavezuje institucije da zaštite sport kao jasno definisani javni interes i da ne dozvole da ishod sportskih nadmetanja odlučuju delegiranje sudija ili druge radnje koje sadrže elemente krivičnih djela i koje nemaju veze sa onim što bi sport trebao biti. To je i međunarodna obaveza propisana konvencijama čiji je Bosna i Hercegovina potpisnik.

Budući da su posljedice svega napisanog u višemilionskom iznosu, a uzimajući u obzir zakonsku obavezu zaštite javnog interesa i sredstava, postavljam gore navedeno pitanje.

**Pitanje postavljam ministrici civilnih poslova Bosne i Hercegovine.**

S poštovanjem,

POTPIS POSLJANIKA  
Saša Magazinović